

Terug naar toen (161)

De bel ging en daar stond ze bij me op de stoep. Na 38 jaar weer herenigd. We waren 16 toen onze wegen scheidden en nu ontmoetten we elkaar weer. Dankzij Facebook was dit mogelijk.

Ik vond het echt zo spannend, heb wel tien keer af willen zeggen. Momenteel ben ik geen succesverhaal en dat had ik wel graag willen zijn.

Opscheppen over hoe goed ik het doe en hoe fijn onze kinderen op hun pootjes terecht zijn gekomen. Nu is dat laatste waar, hoewel de jongste nog een beetje zoekende is. Maar die vindt ook echt zijn weg wel.

Toch heb ik niet afgezegd en daar stond ze dan: mijn vriendin van vroeger. In eerste instantie zag ik nauwelijks iets herkenbaars. Tot ze ging praten. De jaren vielen weg. In het begin was het wat onwennig. Hoe overbrug je die jaren? Later werd het steeds makkelijker en herkende ik het meisje van toen. En blijven we dat eigenlijk niet altijd? En is dat juist het leuke van zo'n ontmoeting. Terug naar toen.

We spraken over de tijd van nu en de tijd van toen. Wisten we toen wat het nu voor ons in petto had? En dat we elkaar na al die jaren toch terug vonden? We als twee bakvissen konden grinniken om een jeugdliefde die we ontmoetten op vakantie?

De oh-ja-momenten wisselden elkaar af. Even terug naar toen. Ze heeft mijn moeder nog gekend. Dat vind ik fijn. Ze kent me al zolang. Nooit draait de tijd terug, maar we genieten van het nu.

Die 38 jaar doet me ook denken aan het verhaal in de Bijbel. Die man die 38 jaar ziek was en door Jezus wordt genezen. Dat je gewoon 2 generaties ziek bent. Je alleen op je matje kunt liggen. Onvoorstelbaar. En al ben ik geen succesverhaal. Gelukkig kan ik dan toch een heleboel. Zelfs na 38 jaar werd hij genezen. Dan is er voor mij ook hoop.

Tot die tijd doe ik wat ik kan. Ze vertelde ook nog toen ze hoorde van mijn designs die ik maak: 'vroeger kon je al leuk tekenen'. Dat geeft de burger moed! Blijkbaar zit het creatieve in mijn bloed. We houden contact, want het is te leuk om de meisjes in ons te herontdekken en de ruimte te geven. Daar wordt het leven mooier van!

Hou je haaks!

[Annets Alfabet](#), 12072024